

Metamorfosa svedomí a zjevení se éterického Krista

Akademie Gondišapur se snažila prostupovat lidstvo předčasně silami duše vědomé, aby tak zcela paralysovala její správnou evoluci v naší páté kulturní epoše. Ve XX. století se v Rusku používalo pro týž cíl bolševického zasvěcení, v němž měla být démonisovaná duše vědomá postavena do služeb apokalyptického zla. V takové duši naplněné silami zla nemohlo již žít a působit lidské já. Následkem toho byl člověk, když prošel bolševickým zasvěcením, nakonec nucen zbavit se svého já a to znamená zbavit se toho, co ho jedině činí na Zemi *člověkem*. Právě skutečnost, že nositelé bolševického zasvěcení takto ztratili já, vedla k těm obludným zločinům nepředstavitelným pro obyčejné lidské vědomí, zločinům, které doprovázely od samého začátku celé dějiny, kdy byli bolševici u moci, a to jak v Rusku, tak později v jiných zemích na Rusku závislých. Neboť nepřítomnost já v člověku otevírá bránu pro Soratovy demony, aby vstoupili do jeho duše.

V Janově Zjevení poukazuje na takové lidi zbavené já obraz kobylek s lidskými obličejí a se zuby jako u lvů (9. kap. Apokalypsy). Takový je, podle Rudolfa Steinera, okultní význam tohoto apokalyptického obrazu. Přitom se to týká ne pouze pohlavárů hnutí bolševického nebo nacistického, ale také četných událostí budoucích. Neboť ve XX. století vstoupilo lidstvo skutečně do apokalyptické periody svých dějin.

Se současným objevením se Krista v éterické formě na Zemi začala malá Apokalypsa neboli radikální *rozdělení duší* na ty, které volí vědomě cestu dobra a které volí vědomě cestu zla; to jest na ty, které se dávají cestou křesťanského nebo protikřesťanského *zasvěcení*, to však znamená na cestu vedoucí nebo nevedoucí k reálnému setkání s éterickým Kristem v duchovním světě nejbližším Zemi.

Na Osmém ekumenickém koncilu v Konstantinopoli se Soratovým démonům podařilo do té míry zatemnit vědomí vedoucích osobností tehdejší křesťanské církve, že byl pod jejich vlivem vyloučen z představy o člověku princip ducha. Tím byly v západní civilizaci vytvořeny nej příznivější předpoklady pro následující působení zla v této civilizaci, zvláště těch sil, které dnes především brání pochopení podstaty lidského já a jeho centrálního významu pro současný i budoucí

vývoj lidstva. Lze říci: Kdyby nebyli v IX. století církevní otcové odstranili ducha, pak by ve XX. století byl bolševismus nemožný. Neboť on vznikl z toho, že po odstranění ducha následovalo odstranění duše, což vedlo člověka dolů do stavu myslícího zvířete, zbaveného já.

V lidské bytosti je já od začátku spjato s duchovním světem. Proto všude, kde člověk vědomě překonává svůj egoismus a jedná z vlastních morálních intuicí, jejichž zdrojem je já, schvaluje hlas svědomí takové skutky. A v hlasu svědomí může současný člověk stále častěji rozpoznat, uslyšet éterického Krista, jenž k němu mluví. Prožívání éterického Krista, působícího skrze síly svědomí, je v naší době tím, co jedině může přemoci v duši ty síly zla, které ve XX. století vyvolaly fenomén bolševismu a které, nebudou-li zastaveny, budou v lidstvu působit dále, čímž se dává v sázku sama jeho existence.

Avšak popsané prožívání Krista je jen začátkem Jeho současného zjevení člověku. Neboť díky dalšímu rozvíjení svědomí, které se uskuteční Kristovým vlivem, vznikne v člověku schopnost imaginativní- ho zření karmy, to jest těch skutků, které je povinen v budoucnosti vykonat, aby karmu napravil. Taková radikální metamorfosa sil svědomí bude v zemském vývoji spojena s tím, že od konce XX. století se Kristus stává vládcem karmy celého lidstva. Od nynějška bude On Sám řídit její vyžívání na Zemi, přičemž bude tento proces zaměřovat k dosažení maximálního blaha pro všechny lidi.

S tímto úkolem úplného přetvoření sil svědomí je spojeno nejdůležitější poslání právě ruského národa, jenž je v naší době povolán stát se živým *svědomím lidstva*. Ale to se stane jen tehdy, když bude ruský člověk chtít pomocí duchovní vědy skutečně *poznat* reálné duchovní bytosti odporující tomu v zemské evoluci a vědomě postavit ve své duši síly éterického Krista proti nim, Krista, Který je nyní hlavním Pomocníkem lidstva v jeho boji se silami zla v začavší apokalyptické epoše.

„Ve světě budete mít soužení;
ale vzchopte se:

Já jsem přemohl svět.“

(Jan 16; 33)

Sergej O. Prokofjev